

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **024** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **10 ກຸມພາ 2023**

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບ ການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 69/ສພຊ, ລົງວັນທີ 29 ທັນວາ 2022 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 06/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 27 ມັງກອນ 2023.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **69** / ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **29 / 12 / 22**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ

**ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່
 (ສະບັບປັບປຸງ)**

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 63/ສພຊ, ລົງວັນທີ 8 ທັນວາ 2015 ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ສະບັບເລກທີ 82/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2020 ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 4 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະຕອນເຊົ້າຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 19 ທັນວາ 2022 ແລະ ຖືກພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາໃນວາລະຕອນເຊົ້າຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 29 ທັນວາ 2022.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສົມພອນ ພົມວິຫານ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 28 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 29 ທັນວາ 2022

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ (ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ດຳເນີນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ມີ ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນ ການເກີດ, ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່, ຫຼຸດຜ່ອນການ ເຈັບເປັນ, ການເສຍຊີວິດຂອງຄົນ ແລະ ການສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບປະກັນໃຫ້ພົນລະເມືອງ ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າ ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ພະຍາດທີ່ເກີດຈາກເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ພຶດຂອງເຊື້ອພະຍາດ ຊຶ່ງສາມາດ ແພ່, ຕິດແປດໂດຍ ທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຈາກຄົນສູ່ຄົນ, ສັດສູ່ຄົນ ແລະ ຈາກພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດ.

ການກັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານຊີວະພາບທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອຕ້ານການເກີດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່.

ການຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ດ້ານສັງຄົມ ແລະ ການນຳໃຊ້ ມາດຕະການອື່ນທີ່ຈຳເປັນ ເຂົ້າໃນການສະກັດກັ້ນພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢ່າງທັນການ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ແພ່ລາມ ແລະ ລະບາດ ແນໃສ່ ຫຼຸດຜ່ອນປັດໄຈສ່ຽງ, ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ຄວາມອັນຕະລາຍກ້າວໄປເຖິງການລົບລ້າງພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ຈຸລະຊີບທີ່ພາໃຫ້ເກີດພະຍາດໃນຄົນໄດ້, ເຊື້ອພະຍາດດັ່ງກ່າວ ປະກອບດ້ວຍ ຈຸລິນຊີ, ຈຸລະໂລກ, ເຊື້ອເຫັດ ແລະ ເຊື້ອກາຝາກ;
2. ການລະບາດ ໝາຍເຖິງ ການແພ່ລາມຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ໃດໜຶ່ງຢ່າງໄວວາ ໃນຊຸມຊົນ ຫຼື ເຂດພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ;
3. ເຂດລະບາດ ໝາຍເຖິງ ພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງທີ່ມີການແພ່ລາມຂອງພະຍາດ;
4. ພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດ ໝາຍເຖິງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ, ແມງໄມ້, ນ້ຳ, ອາກາດ, ອາຫານ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງອື່ນທີ່ສາມາດນຳເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ໃສ່ຄົນ ແລະ ສັດ;
5. ມາດຕະການສຸຂານາໄມ ໝາຍເຖິງ ການທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ກຳຈັດສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ເປັນຕົ້ນ ການອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ການຢູ່, ການນຸ່ງຫົ່ມ, ການກິນ, ການດື່ມ;
6. ອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາຮ່າງກາຍໃຫ້ສະອາດ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການເຈັບເປັນ, ການເກີດ ຫຼື ຕິດເຊື້ອພະຍາດ;
7. ການແພ່ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ໝາຍເຖິງ ໄລຍະເວລາທີ່ເຊື້ອພະຍາດສາມາດແພ່ ຈາກຄົນ ຫຼື ສັດທີ່ມີເຊື້ອພະຍາດ ໄປຍັງຄົນອື່ນໄດ້ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ;
8. ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໝາຍເຖິງ ເຂດໃດໜຶ່ງທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບເຂດທີ່ມີການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ຫຼື ເຂດຄວບຄຸມບໍ່ໃຫ້ພະຍາດເຂົ້າໄປ ແລະ ແພ່ລາມອອກສູ່ວົງກວ້າງ;
9. ການຂ້າເຊື້ອ ຫຼື ອະເຊື້ອ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ວິທີການທາງດ້ານການແພດ ເປັນຕົ້ນ ການອົບດ້ວຍເຕົາ, ຕົ້ມ, ຈຸດທຳລາຍ, ຂ້າເຊື້ອ ດ້ວຍແສງ, ລ້າງດ້ວຍຢາຂ້າເຊື້ອ;
10. ມາດຕະການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນຂັ້ນຕອນ, ນຳໃຊ້ວິທີການ ຕາມຫຼັກວິຊາການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ການເກີດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
11. ມາດຕະການດ້ານສັງຄົມ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນຂັ້ນຕອນ, ວິທີການປະຕິບັດທາງດ້ານສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ການປະຕິບັດລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ການຈຳກັດການເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ເດີນທາງເຂົ້າ-ອອກ ສະຖານທີ່ສ່ຽງ, ການປິດສະຖານທີ່ສ່ຽງ, ການປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນ, ເຮັດວຽກປອດໄພ ແລະ ມີສຸຂານາໄມ ໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ໃນການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນພະຍາດຕິດຕໍ່ ບໍ່ໃຫ້ແພ່ລະບາດອອກສູ່ວົງກວ້າງ;
12. ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພດ້ານຊີວະພາບ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ ໃນການປ້ອງກັນສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈາກການສຳຜັດກັບເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ສານພິດຕ່າງໆ ໃນການປະຕິບັດງານ;
13. ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານຊີວະພາບ ໝາຍເຖິງ ການຮັກສາ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ສານພິດ ສູນເສຍ ຫຼື ແພ່ກະຈາຍອອກສູ່ພາຍນອກ;
14. ຫ້ອງສະເພາະ ໝາຍເຖິງ ບ່ອນໃດໜຶ່ງທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ສາທາລະນະສຸກ ກຳນົດໃຫ້ເປັນບ່ອນແຍກປ່ຽວ ຫຼື ກັກກັນຄົນທີ່ສົງໄສ ຫຼື ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ໃດໜຶ່ງ;
15. ກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໝາຍເຖິງ ກຸ່ມຄົນທີ່ອາໄສ ຫຼື ເດີນທາງເຂົ້າ-ອອກສະຖານທີ່ ທີ່ມີການເກີດ ຫຼື ລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
16. ການເຝົ້າລະວັງຕາມຕົວຊີ້ວັດ ໝາຍເຖິງ ການເຝົ້າລະວັງແບບປົກກະຕິ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍການເກັບກຳ ແລະ ລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງ;

17. ການເຝົ້າລະວັງຕາມເຫດການ ໝາຍເຖິງ ການເຝົ້າລະວັງທຸກເຫດການຜິດປົກກະຕິທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ຫຼື ກໍລະນີສິ່ງໄສການເກີດ ແລະ ລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;

18. ເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ໝາຍເຖິງ ການລະບາດຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ຊະນິດໃດໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ເຄີຍກວດພົບເຫັນມາກ່ອນ, ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ຫຼື ກັບຄືນມາໃໝ່ ແລະ ແພ່ລາມໄວ ຊຶ່ງມີການຍັ້ງຢືນ ຈາກຫ້ອງວິເຄາະ, ການຍັ້ງຢືນທາງດ້ານລະບາດວິທະຍາ ເປັນຕົ້ນ ການກວດພົບເຊື້ອພະຍາດ, ອັດຕາການເຈັບເປັນ ແລະ ເສຍຊີວິດສູງ ໂດຍຖືວ່າເປັນໄພພິບັດທີ່ສ້າງຄວາມວິຕົກກັງວົນໃຫ້ແກ່ມວນມະນຸດ ໃນພາກພື້ນ ແລະ ໂລກ;

19. ວິທີການດ້ານການແພດ ໝາຍເຖິງ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ດ້ານວິຊາການແພດ ເພື່ອ ກັນ, ຊອກຄື້ນ, ບົ່ງມະຕິ ແລະ ປິ່ນປົວພະຍາດຕິດຕໍ່ ຊຶ່ງບໍ່ໃຫ້ມີການຕິດແປດ ແລະ ແພ່ລາມອອກສູ່ວົງກວ້າງ;

20. ນໍ້າຂັບລັງ ໝາຍເຖິງ ສານທີ່ເປັນຂອງແຫຼວ ທີ່ສ້າງກາຍສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ສົ່ງອອກນອກຮ່າງກາຍ ຕາມອະໄວ ຍະວະຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ນໍ້າມຸກ, ນໍ້າລາຍ, ປັດສະວະ, ຂີ້ກະເທົ່, ນໍ້າໜອງຈາກການອັກເສບ, ນໍ້າເມືອກຕ່າງໆ;

21. ຈັນຍາບັນ ໝາຍເຖິງ ມາດຕະຖານຄວບຄຸມການປະພຶດຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ພະຍາດຕິດຕໍ່;

22. ຈັນຍາທໍາ ໝາຍເຖິງ ການເຄົາລົບ ແລະ ການປະຕິບັດຈັນຍາບັນຂອງຜູ້ປະກອບວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 4 (ບັບປຸງ) ລະດັບຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່

ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ສາມລະດັບ ດັ່ງນີ້:

1. ລະດັບ ກ ຊຶ່ງແມ່ນພະຍາດຕິດຕໍ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສາມາດຕິດແປດໄດ້ງ່າຍ ແລະ ຂະຫຍາຍອອກສູ່ວົງກວ້າງ ໄດ້ໄວລະຫວ່າງຄົນຕໍ່ຄົນ ຈາກການສໍາຜັດໂດຍກົງ ຫຼື ນໍ້າຂັບລັງຂອງຄົນເຈັບທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດ, ຈາກການສໍາຜັດ ກັບສັດທີ່ຕິດເຊື້ອ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີການເສຍຊີວິດສູງ ໂດຍສະເພາະເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ຫຼື ພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ກັບມາເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ເປັນຕົ້ນ ພະຍາດອີໂບລາ (Ebola), ພະຍາດຊາສ (SARS), ພະຍາດເມິດ (MERS), ພະຍາດເປ້ຍລ່ອຍ (Polio), ພະຍາດອະຫິວາ (Cholera), ພະຍາດອັກເສບປອດຈາກເຊື້ອຈຸລະໂຣກສາຍພັນໃໝ່ (COVID-19);

2. ລະດັບ ຂ ຊຶ່ງແມ່ນພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ມີຄວາມຮຸນແຮງ ຫຼຸດຈາກລະດັບ ກ, ສາມາດແພ່ເຊື້ອໄດ້ໄວ ໂດຍການ ຮ່ວມເພດກັບຜູ້ຕິດເຊື້ອ, ທາງເລືອດ, ດ້ວຍການກັດຕອດຂອງຍຸງ, ດ້ວຍການສູບດິມຈາກການໄອ, ຈາມ ແລະ ຖ້າບໍ່ ໄດ້ຮັບການບົ່ງມະຕິ, ປິ່ນປົວແຕ່ຫົວທີ ແລະ ຫັນການ ສາມາດເຮັດໃຫ້ເສຍຊີວິດໄດ້ ເປັນຕົ້ນ ໄຂ້ຍຸງລາຍ (Denguefever), ໄຂ້ຫວັດ (Influenza), ວັນນະໂລກປອດ (Pulmonary tuberculosis), ເອດສ (HIV/AIDS), ໝາກສຸກລົງ (Monkey pox);

3. ລະດັບ ຄ ຊຶ່ງແມ່ນພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ບໍ່ຮຸນແຮງ ແລະ ບໍ່ສາມາດແພ່ເຊື້ອໄດ້ໄວ, ສ່ວນຫຼາຍເປັນພະຍາດທີ່ ຊໍາເຮື້ອ ເກີດຂຶ້ນຈາກການຂາດອະນາໄມສາມສະອາດ ເປັນຕົ້ນ ພະຍາດແມ່ທ້ອງ (Parasite), ເຊື້ອລາ (Candida Albicans disease), ພະຍາດໃບໄມ້ໃນຕັບ (Fascioliasis), ພະຍາດຫຼວງ (Leprosy).

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຊີພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ລະດັບຄວາມຮ້າຍແຮງ ຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລ້ວປະກາດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນຮັບຮູ້.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ລັດ ຖືເອົາວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນບຸລິມະສິດ ດ້ວຍການສະໜອງງົບປະມານ, ຈັດສັນງົບປະມານສຸກເສີນ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ, ເຕັກນິກທີ່ທັນສະໄໝ, ການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ລັດ ໃຫ້ຄວາມຮູ້, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຊຸກຍູ້, ປຸກລະດົມ ຂົນຂວາຍ, ໂຄສະນາ, ຂະຫຍາຍວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ພັດທະນາລະບົບສາທາລະນະສຸກ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ປຸກລະດົມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນ ດ້ານທຶນຮອນ, ເຕັກນິກວິຊາການ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ວັດຖຸປັດໄຈ ແລະ ເຫື່ອແຮງ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາສາທາລະນະສຸກ;
2. ຖືເອົາການກັນພະຍາດຕິດຕໍ່ເປັນວຽກຕົ້ນຕໍ ແລະ ການຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ເປັນວຽກສຳຄັນ;
3. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ມາດຕະການ ແລະ ວິທີການດ້ານການແພດ ໃນການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ຄວາມໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ, ສະເໝີພາບ ແລະ ທັນການ;
4. ຮັບປະກັນການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ;
5. ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງຕໍ່ການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ເພດ, ໄວ, ຊົນເຜົ່າ, ເຊື້ອຊາດ, ສາສະໜາ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ລ້ວນແຕ່ມີສິດໄດ້ຮັບ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ມີພັນທະຮັກສາສຸຂະພາບຕົນເອງ, ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື, ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 8 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ດ້ວຍການແລກ ປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກອົບຮົມ, ສຳມະນາ, ທັດສະນະສຶກສາ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ທັນສະໄໝ, ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ II
ວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່
ໝວດທີ 1
ວຽກງານກັນພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ວຽກງານກັນພະຍາດຕິດຕໍ່

ວຽກງານກັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການເຝົ້າລະວັງ;
2. ການລາຍງານ;
3. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ;
4. ການຄົ້ນຫາພະຍາດຕິດຕໍ່ ແຕ່ຫົວທີ ແລະ ການແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ;
5. ການວິເຄາະພະຍາດຕິດຕໍ່;
6. ການໃຫ້ສຸຂະສິກສາ;
7. ການຮັກສາອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ການຍິ່ງຢືນການກວດພົບພະຍາດຕິດຕໍ່;
9. ການໃຫ້ວັກຊີນ.

ມາດຕາ 11 ການເຝົ້າລະວັງ

ການເຝົ້າລະວັງ ແມ່ນ ການຕິດຕາມ, ເກັບກຳ ແລະ ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ຢ່າງເປັນລະບົບ ກ່ຽວກັບ ສຸຂະພາບ ແລະ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອດຳເນີນການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຫ້ທັນການກ່ອນເກີດການລະບາດ.

ໃນການເຝົ້າລະວັງຫາກພົບເຫັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ລະດັບ ກ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 4 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທີ່ໄດ້ຮັບການຍິ່ງຢືນຈາກຫ້ອງວິເຄາະແລ້ວ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານພາຍໃນເວລາ ຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ. ໃນກໍລະນີພົບເຫັນພະຍາດຕິດຕໍ່ຈາກສັດສູ່ຄົນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ພາຍໃນເວລາ ຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ.

ການເຝົ້າລະວັງພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ສອງຮູບແບບ ຄື ການເຝົ້າລະວັງຕາມຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ການເຝົ້າລະວັງຕາມເຫດການ.

ມາດຕາ 12 ການລາຍງານ

ການລາຍງານ ແມ່ນ ການແຈ້ງສະພາບ ກ່ຽວກັບການເກີດພະຍາດຕິດຕໍ່ຈາກການເຝົ້າລະວັງ ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການລາຍງານ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ເມື່ອສົງໄສ ຫຼື ພົບເຫັນການເກີດ ຫຼື ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ພາຍໃນຄອບຄົວ, ບ້ານ ຫຼື ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງລາຍງານດ່ວນໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ, ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ບ່ອນໃກ້ທີ່ສຸດ;

2. ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເມື່ອສິ່ງໄສ ຫຼື ພົບເຫັນການເກີດ ຫຼື ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕ້ອງລາຍງານປະຈຳອາທິດ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ. ໃນກໍລະນີສິ່ງໄສມີການລະບາດໃຫ້ລາຍງານດ່ວນ.

ພາຍຫຼັງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ໄດ້ຮັບການລາຍງານແລ້ວ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ລົງຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ສືບຄົ້ນ ຢ່າງຮີບດ່ວນ ເພື່ອຊອກຫາສາເຫດ ແລະ ປະເມີນສະພາບການເກີດພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 13 ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນ ຂະບວນການ ເກັບກຳ, ສັງລວມ, ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ຕີລາຄາລະດັບຄວາມສ່ຽງຂອງການເກີດພະຍາດຕິດຕໍ່.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ນຳໃຊ້ຫຼັກການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຫັນການ.

ມາດຕາ 14 ການຄົ້ນຫາພະຍາດຕິດຕໍ່ ແຕ່ຫົວທີ ແລະ ການແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ

ການຄົ້ນຫາພະຍາດຕິດຕໍ່ ແຕ່ຫົວທີ ແລະ ການແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ລະບົບຕາໜ່າງ, ກິນໄກ ແລະ ເງື່ອນໄຂຄົ້ນຫາພະຍາດຕິດຕໍ່ ຫຼື ສິ່ງອັນຕະລາຍ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ວ່ອງໄວ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນໄພອັນຕະລາຍທີ່ເກີດ ຫຼື ຈະເກີດຂຶ້ນ ຢ່າງຫັນການ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງລະບົບການຄົ້ນຫາພະຍາດຕິດຕໍ່ ແຕ່ຫົວທີ ແລະ ການແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອຮັບປະກັນທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ສັງການ, ຄົ້ນຫາພະຍາດຕິດຕໍ່, ກຳນົດກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ວິເຄາະ, ຝຶກອົບຮົມ, ລາຍງານ ແລະ ປິ່ນປົວໃຫ້ຫັນການ.

ມາດຕາ 15 ການວິເຄາະພະຍາດຕິດຕໍ່

ການວິເຄາະພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ວິທີການທາງດ້ານວິທະຍາສາດການແພດ ເພື່ອກວດຫາເຊື້ອ ແລະ ບຸ່ງມະຕິພະຍາດໃດໜຶ່ງ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ ແລະ ຫັນການ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນເຈົ້າການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ອຸປະກອນ, ເຕັກນິກ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ສຳລັບການວິເຄາະໃຫ້ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ ເພື່ອເປັນຫ້ອງວິເຄາະອ້າງອີງແຫ່ງຊາດ ແລະ ຮັບຮູ້ ຫຼື ຖືເອົາຫ້ອງວິເຄາະໃດໜຶ່ງ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ ເປັນຫ້ອງວິເຄາະອ້າງອີງ.

ມາດຕາ 16 ການໃຫ້ສຸຂະສຶກສາ

ການໃຫ້ສຸຂະສຶກສາ ແມ່ນ ການໂຄສະນາ ໃຫ້ຄວາມຮູ້, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການບໍລິໂພກອາຫານ ທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງໂພຊະນາການ, ຕົ້ມນ້ຳສະອາດ ແລະ ປອດໄພ, ໃຊ້ນ້ຳສະອາດ, ອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພະຍາດຕິດຕໍ່ເກີດຂຶ້ນ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພັດທະນາເຄື່ອງມື, ຄຸ້ມຄອງແຜນນຳ ແລະ ຫຼັກສູດ ພ້ອມທັງດຳເນີນການສົ່ງເສີມວຽກງານສຸຂະສຶກສາ ໂດຍໂຄສະນາຜ່ານພາຫະນະສື່ມວນຊົນ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 17 ການຮັກສາອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ

ການຮັກສາອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນ ການເຮັດຄວາມສະອາດ ແລະ ການກຳຈັດສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ອາດເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ສັງຄົມ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ໃຫ້ຖືກວິທີ ແລະ ບຳບັດນໍ້າເປື້ອນ, ຮັກສາອະນາໄມແຫຼ່ງນໍ້າ, ຖະໜົນ, ຮ່ອງນໍ້າ, ຫ້ອງນໍ້າ ຫຼື ວິດຖ່າຍ, ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ອາດເປັນແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 18 ການຢັ້ງຢືນການກວດພົບພະຍາດຕິດຕໍ່

ການຢັ້ງຢືນການກວດພົບພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການຮັບຮູ້ການກວດພົບເຊື້ອພະຍາດ ທີ່ເປັນສາເຫດຂອງການເກີດພະຍາດຈາກຫ້ອງວິເຄາະທີ່ຮັບຮູ້ຈາກກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງຢັ້ງຢືນການກວດພົບເຊື້ອພະຍາດ ຢ່າງເປັນທາງການ ພ້ອມທັງສະໜອງຢາ, ເຄີມີ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ໃຫ້ພຽງພໍ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ທັນການ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່) ການໃຫ້ວັກຊີນ

ການໃຫ້ວັກຊີນ ແມ່ນ ການນຳເອົາວັກຊີນກັນພະຍາດເຂົ້າໄປໃນຮ່າງກາຍຂອງຄົນ ດ້ວຍວິທີການທາງການແພດເຊັ່ນ ສັກ, ຢອດ, ດິມ ຫຼື ວິທີການອື່ນ ເພື່ອກະຕຸ້ນຮ່າງກາຍໃຫ້ສ້າງພູມຄຸ້ມກັນ ໃນການກັນ ແລະ ຕ້ານພະຍາດ.

ການໃຫ້ວັກຊີນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການໃຫ້ວັກຊີນກັນພະຍາດ.

ໝວດທີ 2

ວຽກງານຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 20 ວຽກງານຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ວຽກງານຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການເຝົ້າລະວັງປະຈຳວັນ;
2. ການລາຍງານປະຈຳວັນ;
3. ການສືບຄົ້ນຫາສາເຫດ ການເກີດ ແລະ ການລະບາດ;
4. ການຢັ້ງຢືນການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
5. ການປະເມີນຜົນກະທົບ;
6. ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ;
7. ການປະກາດ ແລະ ການຍົກເລີກເຂດລະບາດ;
8. ການປະຕິບັດງານເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ;
9. ການຄວບຄຸມການຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ຮ້າຍແຮງ;
10. ການກັກກັນຢູ່ດ່ານ;
11. ການແຍກປ່ຽວ;
12. ການຄຸ້ມຄອງກໍລະນີສົງໄສນຳເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ຄົນເຈັບ;
13. ການສື່ສານເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ;
14. ການໂຕ້ຕອບຕໍ່ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;

15. ລະບົບຂໍ້​ມູນ ຂ່າວສານ.

ມາດຕາ 21 ການເຝົ້າລະວັງປະຈຳວັນ

ການເຝົ້າລະວັງປະຈຳວັນ ແມ່ນ ການຕິດຕາມ, ເກັບກຳ, ສັງລວມ, ວິເຄາະ ແລະ ແປ ຫຼື ອະທິບາຍຜົນຂອງ ການວິເຄາະຂໍ້​ມູນ ເປັນຕົ້ນ ອາການຂອງຄົນເຈັບ, ການເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼື ຫຼຸດລົງຂອງຈຳນວນຄົນເຈັບ ຫຼື ຈຳນວນຜູ້ເສຍ ຊີວິດໃນໄລຍະທີ່ມີການເກີດລະບາດ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້​ມູນ ຂ່າວສານ ຢ່າງເປັນລະບົບ ພ້ອມ ທັງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນ ການຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 22 ການລາຍງານປະຈຳວັນ

ການລາຍງານປະຈຳວັນ ແມ່ນ ການແຈ້ງ ຫຼື ການໃຫ້ຂໍ້​ມູນ ກ່ຽວກັບຜົນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນສະພາບ ການເກີດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ລວມທັງຜົນການກວດຈາກຫ້ອງວິເຄາະ.

ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງລາຍງານຜົນການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນສະພາບການ ເກີດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນປະຈຳວັນ ໃຫ້ໜ່ວຍງານສາທາລະນະສຸກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມແຕ່ລະ ຂັ້ນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 23 ການສືບຄົ້ນຫາສາເຫດການເກີດ ແລະ ການລະບາດ

ການສືບຄົ້ນຫາສາເຫດການເກີດ ແລະ ການລະບາດ ແມ່ນ ຂະບວນການທາງດ້ານການແພດ ເພື່ອຊອກຫາ ສາເຫດ, ແຫຼ່ງເກີດ ແລະ ການແພ່ລາມຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ສ້າງ ແລະ ບັບປຸງລະບົບການສືບຄົ້ນຫາສາເຫດການເກີດ ແລະ ການລະບາດ ຂອງ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອຮັບປະກັນທາງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ສັງການ, ກຳນົດກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ເຂົ້າເຖິງ ຫ້ອງວິເຄາະ, ຝຶກອົບຮົມ, ລາຍງານ ແລະ ແຈ້ງການ ແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 24 ການຍິ່ງຢືນການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່

ການຍິ່ງຢືນການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການຮັບຮູ້ການຄົ້ນພົບເຊື້ອພະຍາດຈາກຫ້ອງວິເຄາະ ທີ່ເປັນ ສາເຫດຂອງການລະບາດ ແລະ ການແພ່ລາມຂອງເຊື້ອພະຍາດໃນເຂດໃດໜຶ່ງ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງກຳນົດຕົວຊີ້ວັດຂອງການລະບາດ ໃນແຕ່ລະກໍລະນີຂອງພະຍາດ ໂດຍອີງ ຕາມການກຳນົດຕົວຊີ້ວັດຂອງອົງການອະນາໄມໂລກວາງອອກ ພ້ອມທັງນຳໃຊ້ມາດຕະການໄຕ້ຕອບຕໍ່ການລະບາດ ຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 25 ການປະເມີນຜົນກະທົບ

ການປະເມີນຜົນກະທົບ ແມ່ນ ການຄາດຄະເນໃນໄລຍະທີ່ມີການລະບາດພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອຕີລາຄາຜົນ ກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງສະເໜີຂັ້ນເທິງ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ຕົກລົງນຳໃຊ້ມາດ ຕະການໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ໂດຍອີງຕາມການປະເມີນຜົນກະທົບໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 26 ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ

ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແມ່ນ ຂະບວນການ ເກັບກຳ, ລວບລວມ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຢ່າງເປັນລະບົບ ກ່ຽວກັບປັດໄຈ ຫຼື ສາເຫດຕົ້ນຕໍ ທີ່ພາໃຫ້ເກີດ, ແຜ່ລາມ ແລະ ຂະຫຍາຍຕົວຂອງເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ພ້ອມທັງ ການຄົ້ນຄວ້າວິທີການຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງວາງລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ທີ່ສາມາດຕອບ ສະໜອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 27 (ບັບປຸງ) ການປະກາດ ແລະ ການຍົກເລີກເຂດລະບາດ

ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ປະກາດ ແລະ ຍົກເລີກ ເຂດລະບາດຕາມການສະເໜີຂອງ ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແຕ່ລະຂັ້ນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີການລະບາດຫຼາຍກວ່າ ໜຶ່ງແຂວງ ຫຼື ເກີດເຫດການສູກເສີນທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ໃຫ້ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ປະກາດ ແລະ ຍົກເລີກ;
2. ຖ້າພະຍາດຕິດຕໍ່ມີການລະບາດຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແຕ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃຫ້ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ປະກາດ ແລະ ຍົກເລີກ;
3. ຖ້າພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີການລະບາດໃນຂອບເຂດ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ໃຫ້ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າ ເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ເປັນຜູ້ປະກາດ ແລະ ຍົກເລີກ.

ໃນການປະກາດເປັນເຂດລະບາດ ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງກຳນົດຂອບເຂດ ການຄວບຄຸມ, ເຝົ້າລະວັງ ແລະ ເຂດກັກກັນ ໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສະເພາະກິດ ພ້ອມທັງກຳນົດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃຫ້ ຄະນະດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຄວບຄຸມການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່.

ເຂດລະບາດ ຈະຖືກຍົກເລີກໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ໄດ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການໂຕ້ຕອບຕໍ່ການ ລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ໜັ້ນໃຈວ່າການລະບາດໄດ້ຢຸດເຊົາລົງແລ້ວ ຈຶ່ງສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ປະກາດຍົກເລີກເຂດລະບາດ ຢ່າງເປັນທາງການ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດ້ວຍການຕິດ ປະກາດ ແລະ ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຜ່ານສື່ຕ່າງໆໃຫ້ກວ້າງຂວາງ.

ມາດຕາ 28 ການປະຕິບັດງານເຫດການສູກເສີນທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ

ການປະຕິບັດງານເຫດການສູກເສີນທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ແມ່ນ ການສະກັດກັ້ນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ແກ້ໄຂ ເຫດການສູກເສີນ ຢ່າງທັນການ ເພື່ອຕິດຕາມສະພາບການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່, ການສະໜອງຢາ, ວັກຊີນ, ອຸປະກອນການແພດ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມສະເພາະ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ແຕ່ລະຂັ້ນ ຕ້ອງກຳນົດສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ເປັນບ່ອນປະຕິບັດງານເຫດການສູກ ເສີນດ້ານສາທາລະນະສຸກ.

ມາດຕາ 29 ການຄວບຄຸມການຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ຮ້າຍແຮງ

ການຄວບຄຸມການຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ຮ້າຍແຮງ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ຫຼັກການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການແພດ, ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໜັ້ນຄົງທາງຊີວະພາບ ເປັນຕົ້ນ ແຍກຜູ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດ, ຂ້າເຊື້ອ ຫຼື ອະເຊື້ອ, ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອ, ປ້ອງກັນ, ອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ, ຄອບຄົວ, ບ້ານ ລວມທັງການຄວບຄຸມ ການຕິດເຊື້ອຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ເພື່ອກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນການແຜ່ລາມຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່.

ໃນກໍລະນີຜູ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ຮ້າຍແຮງ ໄດ້ເສຍຊີວິດນັ້ນ ການມ້ຽນຊາກສົບ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດ້ານການແພດຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໄດ້ກໍານົດໄວ້.

ມາດຕາ 30 ການກັກກັນຢູ່ດ່ານ

ການກັກກັນຢູ່ດ່ານ ແມ່ນ ການຈຳກັດບໍລິເວນ ຫຼື ຄວບຄຸມ ຄົນ, ສັດ, ພືດ, ແມງໄມ້, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ພາຫະນຳເຊື້ອອື່ນ ທີ່ສົງໄສວ່າຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອສັງເກດ, ຕິດຕາມ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງໄປ ວິເຄາະກວດຫາເຊື້ອພະຍາດ.

ໃນກໍລະນີໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນວ່າມີການຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ລະດັບ ກ ແມ່ນ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເດີນທາງ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກສະຖານທີ່ໜຶ່ງໄປອີກສະຖານທີ່ໜຶ່ງ ຫຼື ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ.

ໃນກໍລະນີໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນວ່າມີການຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ລະດັບ ຂ ຫຼື ຄ ແມ່ນ ອະນຸຍາດໃຫ້ເດີນທາງ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກສະຖານທີ່ໜຶ່ງໄປອີກສະຖານທີ່ໜຶ່ງ ຫຼື ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ແຕ່ຕ້ອງໄປພົບແພດປິ່ນປົວ ຫຼື ແຈ້ງຕໍ່ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ເພື່ອດຳເນີນການປິ່ນປົວ ແລະ ຕິດຕາມຕໍ່ໄປ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ການແຍກປ່ຽວ

ການແຍກປ່ຽວ ແມ່ນ ການແຍກບຸກຄົນທີ່ສົງໄສ ຫຼື ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ລະດັບ ກ ໄວ້ໃນຫ້ອງສະເພາະຢູ່ ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ, ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ທີ່ລັດກໍານົດໃຫ້ ແລະ ຈຸດຜ່ານແດນສາກົນທາງອາກາດ, ພາກພື້ນດິນ, ທ່າເຮືອ ແລະ ຈຸດຜ່ານແດນທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ເພື່ອກັນບໍ່ໃຫ້ສຳຜັດກັບ ຄົນ, ສັດ, ພືດ, ແມງໄມ້, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ພາຫະນຳເຊື້ອອື່ນ ທີ່ເປັນສາເຫດການແພ່ລາມຂອງເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ອອກສູ່ວົງ ກວ້າງ ພ້ອມທັງປິ່ນປົວຄົນເຈັບຈົນກວ່າຈະພື້ນໄລຍະຂອງການແພ່ເຊື້ອພະຍາດ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງກຳນົດຫ້ອງແຍກປ່ຽວໄວ້ສະເພາະ ເພື່ອດຳເນີນການຕິດຕາມ, ກວດສຸ ຂະພາບ, ເກັບຕົວຢ່າງວິໄຈກວດຫາເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ປິ່ນປົວ.

ມາດຕາ 32 ການຄຸ້ມຄອງກໍລະນີສົງໄສນຳເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ຄົນເຈັບ

ການຄຸ້ມຄອງກໍລະນີສົງໄສນຳເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ຄົນເຈັບ ແມ່ນ ຂະບວນການປະສານງານ, ຕິດຕາມ, ເຝົ້າລະວັງ, ວາງແຜນ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ການສ້າງສິ່ງຮອງຮັບ ຫຼື ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການປິ່ນປົວ, ດູແລ ຜູ້ຖືກສົງໄສນຳເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ຄົນເຈັບ ແລະ ຄວບຄຸມການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢ່າງທັນການ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງສ້າງແຜນຮອງຮັບ ແລະ ວາງລະບຽບການ ເພື່ອກັນ ແລະ ຄວບຄຸມເຊື້ອ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ບໍ່ໃຫ້ແພ່ລາມອອກສູ່ວົງກວ້າງ.

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ການສື່ສານເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ

ການສື່ສານເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນ ການແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ສາທາລະນະຊົນ ເພື່ອ ເປັນເຈົ້າການໃນການໂຕ້ຕອບໃນໄລຍະການຄວບຄຸມການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນຕົ້ນ ການດູແລ, ປິ່ນປົວ ສຸຂະພາບ ແລະ ບໍ່ສຳຜັດ ຄົນ, ສັດ, ພືດ, ແມງໄມ້, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ພາຫະນຳເຊື້ອອື່ນ ທີ່ປົນ ເປື້ອນເຊື້ອພະຍາດ ລວມທັງປະຕິບັດຕາມແພດສັ່ງ, ຕິດຕາມອາການຂອງຕົນ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຖ້າຫາກອາການເຈັບປ່ວຍບໍ່ດີຂຶ້ນ ໃຫ້ໄປພົບແພດຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກ ໂດຍໄວ.

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພັດທະນາເຄື່ອງມື, ຄຸ້ມຄອງແລະ ຫຼີກສຸດການສື່ສານ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 34 (ບັບປຸງ) ການໂຕ້ຕອບຕໍ່ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່

ການໂຕ້ຕອບຕໍ່ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ມາດຕະການດ້ານສັງຄົມ ແລະ ມາດຕະການອື່ນທີ່ຈຳເປັນ, ວິທີການດ້ານການແພດ ແລະ ປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບການສາກົນທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ເພື່ອໂຕ້ຕອບຕໍ່ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢູ່ໃນເຂດຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດ ແລະ ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ.

ການໂຕ້ຕອບ ໃຫ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຕາມ, ສັງເກດອາການ, ກັກກັນ ແລະ ແຍກປ່ຽວ ຄົນທີ່ສົງໄສ ຫຼື ຕິດເຊື້ອພະຍາດ;
2. ວິເຄາະ ແລະ ກວດຢັ້ງຢືນການຕິດເຊື້ອພະຍາດ;
3. ປິ່ນປົວຄົນທີ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດ;
4. ອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອພະຍາດ ຢູ່ຕາມສະຖານທີ່ ແລະ ວັດຖຸປະກອນ ທີ່ປົນເປື້ອນເຊື້ອພະຍາດ;
5. ຫຳລາຍວັດຖຸປະກອນ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງນຳເຊື້ອພະຍາດແພ່ລາມໄປສູ່ເຂດອື່ນ;
6. ພົ່ນຢາຂ້າເຊື້ອພະຍາດໃສ່ພາຫະນະເຂົ້າ-ອອກ ເຂດລະບາດຂອງພະຍາດ;
7. ແຈ້ງເຕືອນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ຈຳກັດ ຫຼື ຫ້າມການເຄື່ອນຍ້າຍ ຄົນ, ສັດ, ພືດ, ແມງໄມ້, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ພາຫະນຳເຊື້ອອື່ນ ທີ່ປົນເປື້ອນເຊື້ອພະຍາດ ເຂົ້າ-ອອກ ເຂດລະບາດຂອງພະຍາດ;
8. ນຳໃຊ້ ຢາ, ເຄມີ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ແລະ ໃຫ້ວັກຊີນກັນພະຍາດ;
9. ເຝົ້າລະວັງພະຍາດ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂະານາໄມໃດໜຶ່ງ ໂດຍອີງຕາມຜົນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໃນເຂດລະບາດຂອງພະຍາດ ຫຼື ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຢຸດເຊົາການລະບາດຂອງພະຍາດ;
10. ຈັດຕັ້ງການໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ ຊຸມຊົນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການໂຕ້ຕອບ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງໃຫ້ຊຸມຊົນ;
11. ປະກາດ ຫຼື ແຈ້ງເຕືອນ ກ່ຽວກັບສະພາບການລະບາດຂອງພະຍາດ ຢ່າງເປັນທາງການ ໃນແຕ່ລະໄລຍະໂດຍຜ່ານສື່ຕ່າງໆ ໃຫ້ສາທາລະນະຊົນຮັບຮູ້;
12. ນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 35 ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງສ້າງ, ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢ່າງລວມສູນ ເພື່ອໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ເຂົ້າເຖິງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ພົນລະເມືອງຮັບຮູ້.

ການເກັບກຳ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ສາມໄລຍະ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່ອນການລະບາດ;
2. ການລະບາດ;
3. ຫຼັງການລະບາດ.

ພາກທີ III

ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ

ມາດຕາ 36 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ

ອົງການຈັດຕັ້ງລັດແຕ່ລະຂັ້ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ, ຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ດ້ວຍການເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄວບຄຸມ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ສ້າງ ເງື່ອນໄຂ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ປຸກລະດົມ ຂົນຂວາຍ ແລະ ການກຳນົດມາດຕະການ ໃນການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດໄດ້ຕອບໄດ້ ຢ່າງທັນການ ໃນເວລາເກີດການລະບາດ ຂອງພະຍາດ.

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນ

ພາກເອກະຊົນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ດ້ວຍການກຽມຄວາມພ້ອມໃນການໂຕ້ຕອບ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງການລະບາດຂອງພະຍາດ, ການຈັດສັນ ສະຖານທີ່ການຈຳກັດບໍລິເວນ, ການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ການປຸກລະດົມ ຂົນຂວາຍ, ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍ ຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດແຕ່ລະຂັ້ນ.

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ

ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດ ຕິດຕໍ່ ດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມ, ການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ການປຸກລະດົມ ຂົນຂວາຍ, ການຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ຄວາມ ຮ້າຍແຮງຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່, ການຫຼີກລ່ຽງພຶດຕິກຳທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ປັດໄຈທີ່ພາໃຫ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດ, ການຮ່ວມ ມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ພ້ອມທັງ ລາຍງານ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຊ່ວຍເຫຼືອ, ເບິ່ງແຍງຜູ້ຕິດເຊື້ອ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄອບຄົວ

ຄອບຄົວ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ດ້ວຍການສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ການປຸກລະດົມສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ ໃຫ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງ ພະຍາດຕິດຕໍ່, ການຫຼີກລ່ຽງພຶດຕິກຳທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ປັດໄຈທີ່ພາໃຫ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ການປະຕິບັດ ມາດຕະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່, ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ເບິ່ງແຍງຜູ້ຕິດເຊື້ອ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກພະຍາດ ຕິດຕໍ່ ແລະ ລະດົມຜູ້ຕິດເຊື້ອໄປຮັບການປິ່ນປົວ ພ້ອມທັງລາຍງານ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ເປັນຈິງ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 40 (ໃໝ່) ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບຸກຄົນ

ບຸກຄົນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ດ້ວຍການຢູ່ຫ່າງຈາກເຂດທີ່ມີການລະບາດ, ປົກປ້ອງຕົວເອງຈາກການຕິດເຊື້ອ, ຮັບວັກ ຊີນ, ເປັນແບບຢ່າງ ໃນການບໍ່ແພ່ເຊື້ອໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ, ຫຼີກລ່ຽງພຶດຕິກຳທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຕິດ ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່,

ການຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງໃນແຕ່ລະຂັ້ນ ພ້ອມທັງລາຍງານ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ເປັນຈິງ ໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ IV

ການປະກອບວິຊາຊີບ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ໝວດທີ 1

ການປະກອບວິຊາຊີບກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ນັກວິຊາຊີບກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ນັກວິຊາຊີບກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ນັກວິຊາການທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານ, ການອະນຸຍາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນັກວິຊາຊີບກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 42 ຫຼັກສູດການສຶກສາດ້ານການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ຫຼັກສູດການສຶກສາດ້ານການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕ້ອງບັນຈຸເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ ການຮຽນ-ການສອນ ຂອງສະຖານການສຶກສາສາທາລະນະສຸກ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າຫຼັກສູດການສຶກສາ ດ້ານການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລ້ວ ສະເໜີຕໍ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ອະນຸມັດ ແລະ ປະກາດໃຊ້.

ມາດຕາ 43 ສະພາວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ສະພາວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມວິຊາຊີບທີ່ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ດ້ວຍຕົນເອງ, ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈຂອງນັກວິຊາຊີບກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຊຶ່ງແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງດຽວກັນກັບສະພາຄຸ້ມຄອງວິຊາຊີບປີ້ນປົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປີ້ນປົວ.

ສະພາວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີໜ້າທີ່ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມຄຸນ ນະພາບ, ຄວາມສາມາດ, ຈັນຍາບັນ, ຈັນຍາທຳ, ມາດຕະຖານ ການປະຕິບັດງານທີ່ດີ ຂອງນັກວິຊາຊີບກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ລວມທັງການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ມີສິດອອກໃບຢັ້ງຢືນການປະກອບວິຊາຊີບ ກ່ຽວກັບ ວິຊາການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ທຸກລະດັບ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກຳນົດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງສະພາວິຊາຊີບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ໝວດທີ 2

ທຸລະກິດກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ປະເພດທຸລະກິດກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ປະເພດທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການບໍລິການກວດສຸຂະພາບ, ກວດວິໄຈ ແລະ ປີ້ນປົວພະຍາດຕິດຕໍ່;

2. ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານ ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່;
3. ການບໍລິການກຳຈັດ, ຂ້າເຊື້ອ ແລະ ຄວບຄຸມພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່;
4. ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ຫຼື ສູນຝຶກອົບຮົມວິຊາການດ້ານການແພດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
5. ການສ້າງສາລະຄະດີ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ;
6. ທຸລະກິດອື່ນ ທີ່ຕິດພັນກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 45 ການບໍລິການກວດສຸຂະພາບ, ກວດວິໄຈ ແລະ ປິ່ນປົວ ພະຍາດຕິດຕໍ່

ການບໍລິການກວດສຸຂະພາບ, ກວດວິໄຈ ແລະ ປິ່ນປົວ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ຂະບວນການບໍລິການທາງດ້ານການແພດທີ່ຄົບຊຸດ ຊຶ່ງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ສະຖານທີ່ບໍລິການສຸຂະພາບເອກະຊົນ.

ສະຖານທີ່ບໍລິການສຸຂະພາບເອກະຊົນ ປະກອບດ້ວຍ ທ່ານໝໍ, ແພດຊ່ວຍ ແລະ/ຫຼື ທັນຕະແພດ, ທັນຕະແພດຊ່ວຍ, ພະຍາບານ, ຜະດຸງຄັນ, ນັກເຕັກນິກການແພດຕ່າງໆ, ມີເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນການແພດທີ່ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ນຳໃຊ້ວິທະຍາການ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ຈຳເປັນ, ໄດ້ມາດຕະຖານ, ກວດ ແລະ ປິ່ນປົວພະຍາດທີ່ພົວພັນກັບການຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 46 (ປັບປຸງ) ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານ ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່

ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການບໍລິການໃນການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອການວິໄຈ, ການຜະລິດວັກຊີນ ແລະ ຈຸດປະສົງອື່ນທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍ.

ການນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານ ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງອື່ນ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 47 ການບໍລິການກຳຈັດ, ຂ້າເຊື້ອ ແລະ ຄວບຄຸມພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່

ການບໍລິການກຳຈັດ, ຂ້າເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ພະຍາດແຜ່ລາມອອກສູ່ວົງກວ້າງ ເປັນຕົ້ນ ການອົບ ຫຼື ຕົ້ມ ດ້ວຍຄວາມຮ້ອນແຕ່ໜຶ່ງຮ້ອຍອົງສາຂຶ້ນໄປ, ຈຸດທຳລາຍ, ຂ້າເຊື້ອ ດ້ວຍແສງ, ລ້າງ ດ້ວຍຢາຂ້າເຊື້ອ.

ການຄວບຄຸມພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມ ຄົນ, ສັດ, ພືດ, ແມງໄມ້, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ພາຫະນຳເຊື້ອອື່ນ ທີ່ເປັນສາເຫດຂອງການແຜ່ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນຕົ້ນ ການຄວບຄຸມຍຸງລາຍ, ແມງວັນ, ແມງສາບ ແລະ ໝູ.

ມາດຕາ 48 (ປັບປຸງ) ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ຫຼື ສູນຝຶກອົບຮົມວິຊາການດ້ານການແພດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ຫຼື ສູນຝຶກອົບຮົມວິຊາການດ້ານການແພດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ການຮຽນ-ການສອນ, ການຝຶກປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ຫຼື ສູນຝຶກອົບຮົມວິຊາການດ້ານການແພດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ສະຖານທີ່ທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ສຳລັບການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການຝຶກປະຕິບັດຕົວຈິງ;
2. ຄູສອນທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດສະເພາະດ້ານ;

3. ຫຼັກສູດ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ;
4. ລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ຕາມລະບຽບການຂອງມະຫາວິທະຍາໄລວິທະຍາສາດສຸຂະພາບ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.

ມາດຕາ 49 (ປັບປຸງ) ການສ້າງສາລະຄະດີກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ

ການສ້າງສາລະຄະດີ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອຈຳໜ່າຍ ແມ່ນ ການຂຽນ, ການແຕ່ງ, ການອອກແບບ, ການບັນທຶກສຽງ ແລະ ຮູບພາບເລື່ອງຈິງ ໂດຍຜ່ານວິທີການຂອງຜູ້ຂຽນ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອໃຫ້ສາລະຄວາມຮູ້ ແກ່ ຜູ້ອ່ານ, ຜູ້ຟັງ ແລະ ຜູ້ຊົມ ໂດຍຜ່ານສື່ສິ່ງພິມ ແລະ ສື່ເອເລັກໂຕຣນິກ.

ໝວດທີ 3

ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 50 (ປັບປຸງ) ການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດນຳຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ. ພາຍຫຼັງໄດ້ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນແລ້ວ ໃຫ້ຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດນຳຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ.

ມາດຕາ 51 (ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍດຳເນີນທຸລະກິດ

ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ພາຍໃນເວລາ ຫົກສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍ ແລະ ເອກະສານປະກອບ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ເປັນຕົ້ນໄປ. ໃນກໍລະນີບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດນັ້ນ ກໍໃຫ້ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ.

ໃບອະນຸຍາດ ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຈະມີອາຍຸການ ຕາມແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ກ່ຽວກັບເອກະສານປະກອບການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 52 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ

ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີທຶນ, ສຳນັກງານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ ຢ່າງເໝາະສົມ;
2. ມີນັກວິຊາການ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ລະດັບປະລິນຍາຕີຂຶ້ນໄປໃນສາຂາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມີປະສົບການດ້ານການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແຕ່ ສອງປີ ຂຶ້ນໄປ ໂດຍມີໃບຢັ້ງຢືນການປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງ;
3. ບໍ່ເຄີຍຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ໃນສະຖານການກະທຳຜິດ ໂດຍເຈດຕະນາ;
4. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ຕາມແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 53 (ປັບປຸງ) ການໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດ

ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຈະຖືກໂຈະ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ປະກອບການ;
2. ຜູ້ປະກອບການ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ອະນຸຍາດ, ຕາມສັນຍາ ຫຼື ລະເມີດກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ປະກອບການ ຫາກບໍ່ປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂຈຸດບົກພ່ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມການແຈ້ງເຕືອນ ສອງຄັ້ງ, ຄັ້ງລະ ສາມສິບວັນ ນັ້ນແລ້ວ ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ອອກຄຳສັ່ງໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 54 (ປັບປຸງ) ການຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຈະຖືກຖອນໃນກໍລະນີ ຜູ້ປະກອບການ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງໂຈະ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດແລ້ວ ຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນເວລາ ເຈັດວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ພາກທີ V

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 55 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ລວມທັງ ນັກວິຊາຊີບ, ຜູ້ປະກອບການ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຂັດຂວາງ ຫຼື ເມີນເສີຍ ຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ສົ່ງເສີມ ຫຼື ໃຊ້ສິດສ່ວນບຸກຄົນ ເພື່ອແພ່ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່;
3. ສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ເປັນປັດໄຈສ່ຽງໃນການແພ່ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ບໍ່ປະຕິບັດສຸຂານາໄມ ຢູ່ສະຖານທີ່ອາໄສ, ສຳນັກງານ, ອົງການ, ສະຖານການສຶກສາ, ຮ້ານອາຫານ, ສະຖານທີ່ບັນເທີງ ແລະ ຊຸມຊົນ;
4. ປະຕິເສດ ການປິ່ນປົວ, ການແນະນຳ, ການເບິ່ງແຍງດູແລ ຫຼື ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງແພດ, ໝໍ, ຄອບຄົວ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ;
5. ຈຳແນກ, ລັງກຽດ, ໝົ່ນປະໝາດ, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ ນາບຊູ່ ແລະ ໃສ່ຮ້າຍຜູ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງລົບຈາກເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການດ້ານການແພດ;
6. ໃຫ້ ຫຼື ເປັນສື່ກາງໃນການໃຫ້ສິນບິນແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ເອົາຜູ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງອອກຈາກໜ້າທີ່ວຽກງານ ຫຼື ປະຕິເສດການຮັບເອົາຜູ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງເຂົ້າເຮັດວຽກ;
8. ອອກຂ່າວທີ່ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມແຕກຕື່ນ ແລະ ເສຍຫາຍແກ່ສາທາລະນະຊົນ;
9. ປິດ ຫຼື ຫ້າມ ເຂົ້າ-ອອກ ໃນເຂດ ຫຼື ພື້ນທີ່ ທີ່ບໍ່ມີການລະບາດ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລະບາດເປັນຕົ້ນ ປະກາດປິດບ້ານ, ປິດເມືອງ, ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
10. ຊຸກເຊື່ອງ, ເຊື່ອງອຳ, ປິດບັງ, ປິດເບືອນ ຫຼື ບໍ່ລາຍງານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການເກີດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ລວມທັງ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ຂອງຕົນ ໃນເວລາມີການກວດພົບເຊື້ອ;

11. ນຳເອົາຊັ້ນສ່ວນ, ອະໄວຍະວະ ຫຼື ຊາກສິບຂອງ ຄົນ, ສັດ, ພືດ, ແມງໄມ້, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ພາຫະນຳເຊື້ອອື່ນ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດການເກີດພະຍາດຕິດຕໍ່ ເຂົ້າ-ອອກເຂດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຈຸດຜ່ານແດນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ;

12. ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງຜ່ານ ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລະບາດສູງ, ມີຜົນກະທົບທາງ ລົບຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຄົນ;

13. ເດີນທາງເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍ ຄົນ, ສັດ, ພືດ, ແມງໄມ້, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ພາຫະນະນຳເຊື້ອອື່ນ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດການເກີດພະຍາດຕິດຕໍ່ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະທີ່ກຳລັງມີການ ລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ໃນເວລາມີລະບຽບການຫ້າມເຂົ້າ-ອອກ ລະຫວ່າງປະເທດ;

14. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 56 (ບັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຫ້າມ ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ ສິດ, ໜ້າທີ່, ຕຳແໜ່ງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດແກ່ ຕົນ, ຄອບຄົວ, ຍາດພີ່ນ້ອງ ແລະ ພັກພວກ ຂອງຕົນ;

2. ກົດໜ່ວງ ຖ່ວງດຶງ, ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ອອກເອກະສານ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ;

3. ຂໍເອົາ, ຮຽກເອົາ, ທວງເອົາ, ໃຫ້ ຫຼື ຮັບເອົາສິນບິນ;

4. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ ຫຼື ທາງລັດຖະການ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;

5. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ດ້ວຍຄວາມປະໝາດ, ເລີ່ມເລີ້, ເມີນເສີຍ, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຈັນຍາບັນທີ່ກໍ່ ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ ລັດ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;

6. ຮຽກ ຫຼື ທວງເອົາ ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ນຳໃຊ້ລາຍຮັບວິຊາການທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ;

7. ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ຊ່ວຍບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການແພ່ເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

8. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ VI

ຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 57 (ບັບປຸງ) ຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ, ຊຸກຍູ້ ບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ;

2. ຄະນະກຳມະການລະດັບແຂວງ;

3. ຄະນະກຳມະການລະດັບເມືອງ.

ສໍາລັບໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄະລາກອນ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການ ແຕ່ລະລະດັບ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ໃນກໍລະນີເກີດການລະບາດ ຫຼື ເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ສາມາດແຕ່ງຕັ້ງຄະນະສະເພາະ ກິດຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ເພື່ອປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງ. ສໍາລັບໂຄງປະກອບ, ພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະສະເພາະກິດ ໃນການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດ ຕິດຕໍ່ ລວມທັງການສື່ນສຸດຂອງຄະນະດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 58 ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ

ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ລັດຖະມົນຕີກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຫົວໜ້າ, ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຮອງຫົວໜ້າ ແລະ ຄະນະ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ກົມຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນກອງເລຂາ, ມີພາລະບົດບາດ ເປັນໃຈກາງປະສານງານ ແລະ ຊ່ວຍວຽກຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 59 ຄະນະກຳມະການລະດັບແຂວງ

ຄະນະກຳມະການລະດັບແຂວງ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຕາມການສະເໜີຂອງ ຫົວໜ້າພະແນກສາທາລະນະສຸກຂັ້ນແຂວງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນແຂວງ ເປັນຮອງຫົວໜ້າ ແລະ ຄະນະ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການ ໃຫ້ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ບັນດາພະແນກ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂະແໜງຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນກອງເລຂາ, ມີພາລະບົດບາດ ເປັນໃຈກາງປະສານງານ ແລະ ຊ່ວຍວຽກຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ລະດັບແຂວງ.

ມາດຕາ 60 ຄະນະກຳມະການລະດັບເມືອງ

ຄະນະກຳມະການລະດັບເມືອງ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ຕາມການສະເໜີຂອງຫົວໜ້າຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ຂັ້ນເມືອງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນເມືອງ ເປັນຮອງຫົວໜ້າ ແລະ ຄະນະ, ມີພາລະບົດບາດ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ຊຸກຍູ້ ບັນດາຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ໜ່ວຍງານຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເປັນກອງເລຂາ, ມີພາລະບົດບາດ ເປັນໃຈກາງປະສານງານ ແລະ ຊ່ວຍວຽກຄະນະກຳມະການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ລະດັບເມືອງ.

ພາກທີ VII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 61 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການປະສານ ສົມທົບກັບບັນດາ ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ;
2. ພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ຄະນະກຳມະການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ.

ມາດຕາ 62 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນນິຕິກຳໃຕ້ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
4. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການ, ມາດຕະການ ແລະ ມາດຕະຖານ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
5. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດ ຕິດຕໍ່ ຕາມສາຍຕັ້ງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
6. ປະກາດ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນ ກ່ຽວກັບການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ຮັບຮູ້;
7. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
8. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ກ່ຽວກັບການປະກາດ, ຍົກເລີກ ເຂດລະບາດ ທີ່ມີການລະບາດ ຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ຫຼື ເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງທັນການ ລວມທັງການຈຳກັດ ຫຼື ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ ເຄື່ອນຍ້າຍ ຄົນ, ສັດ, ພືດ, ແມງໄມ້, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ພາຫະນຳເຊື້ອອື່ນ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດການເກີດ ພະຍາດຕິດຕໍ່ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ;
9. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ພະຍາດຕິດຕໍ່;

10. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ປະຈຳຢູ່ດ່ານສາກົນ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

11. ສ້າງ, ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ເປັນຕົ້ນ ຫ້ອງວິເຄາະ, ສະຖານທີ່ກັກກັນ, ແຍກປ່ຽວ;

12. ສ້າງຄູ່ມືວິຊາການ ແລະ ຂຶ້ນຕອນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເປັນຕົ້ນ ການຄຸ້ມຄອງກໍລະນີ, ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ບັນຊີພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ເຝົ້າລະວັງ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ, ເຂດຄວບຄຸມ, ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ເຂດປອດພະຍາດຕິດຕໍ່;

13. ສ້າງ, ປັບປຸງລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງລະບາດວິທະຍາ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

14. ສະເໜີພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂຈະການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫາກເຫັນວ່າມີການລະເມີດກົດໝາຍ;

15. ອອກໃບຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບການວິເຄາະ, ປະກອບວິຊາຊີບ ແລະ ການປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງ ໃນການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

16. ກຳນົດບັນຊີພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ລະດັບຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃນແຕ່ລະໄລຍະແລ້ວ ປະກາດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ຮັບຮູ້;

17. ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

18. ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

19. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

20. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

21. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 63 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

3. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

4. ປະກາດ ແລະ ແຈ້ງເຕືອນ ກ່ຽວກັບການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ຮັບຮູ້;

5. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

6. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີກ່ຽວກັບການປະກາດ, ຍົກເລີກ ເຂດລະບາດ ທີ່ມີການລະບາດຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢູ່ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສາທາລະນະ ສຸກ ຕໍ່ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງທັນການ ລວມທັງການຈຳກັດ ຫຼື ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ຄົນ, ສັດ, ພືດ, ແມງໄມ້, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ພາຫະນຳເຊື້ອອື່ນ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດການເກີດພະຍາດ ຕິດຕໍ່ ເຂົ້າ-ອອກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

7. ສະເໜີສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

8. ຄົ້ນຄວ້າສະເໜີ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ປະຈຳຢູ່ດ່ານທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ດ່ານປະເພນີ;

9. ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງດ່ານກວດກາ ການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່, ຫ້ອງວິເຄາະ, ຫ້ອງແຍກ ປ່ຽວ ແລະ ສະຖານທີ່ກັກກັນ;

10. ເຂົ້າຮ່ວມການປະຕິບັດວຽກງານວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສະເໜີລາຍຊື່ພະຍາດຕິດຕໍ່ລະດັບ ກ ເຂົ້າ ໃນບັນຊີລາຍຊື່ພະຍາດຕິດຕໍ່;

11. ສືບຄົ້ນຫາ, ເກັບກຳ, ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການເກີດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;

12. ກຳນົດເຂດຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ໃຊ້ຫຼັກການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມ ປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານຊີວະພາບ;

13. ປະຕິບັດຄຳສັ່ງຕາມສາຍຕັ້ງ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຫຼັກການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມ ປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານຊີວະພາບ ແລະ ມາດຕະການອື່ນ;

14. ສ້າງ, ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງລະບາດວິທະຍາ ແລະ ລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

15. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ພະຍາດຕິດຕໍ່;

16. ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

17. ປະສານສົມທົບກັບພະແນກການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າພະແນກຂັ້ນແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

18. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການອື່ນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕາມການອະນຸຍາດ;

19. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕໍ່ກະຊວງ ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

20. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 64 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;

2. ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
3. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
4. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີ ກ່ຽວກັບການປະກາດ, ຍົກເລີກ ເຂດລະບາດ ທີ່ມີການລະບາດ ຢູ່ໃນຂອບເຂດ ພາຍໃນ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ຕໍ່ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງທັນການ ລວມທັງການຈຳກັດ ຫຼື ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍ ຄົນ, ສັດ, ພືດ, ແມງໄມ້, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນຳເຊື້ອອື່ນ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດການເກີດພະຍາດຕິດຕໍ່ ເຂົ້າ-ອອກ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ, ບ້ານ, ຄອບຄົວ;
5. ສະເໜີບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ ບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
6. ຄົ້ນຄວ້າສະເໜີພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ປະຈຳຢູ່ດ່ານທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ດ່ານປະເພນີ;
7. ເຂົ້າຮ່ວມການປະຕິບັດວຽກງານວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
8. ສືບຄົ້ນຫາ, ເກັບກຳ, ວິເຄາະ ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການເກີດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
9. ກຳນົດເຂດຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລະ ປະຕິບັດຄຳສັ່ງຕາມສາຍຕັ້ງ ໃນການນຳໃຊ້ຫຼັກການດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານຊີວະພາບ;
10. ສ້າງ, ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງລະບາດວິທະຍາ ແລະ ລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
11. ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
12. ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
13. ປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
14. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕໍ່ພະແນກສາທາລະນະສຸກແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
15. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 65 (ປັບປຸງ) ຄະນະກຳມະການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຄະນະກຳມະການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນບ້ານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
2. ຕິດຕາມການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
3. ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ, ຍົກລະດັບທາງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;

4. ຈຳກັດ ແລະ ສະກັດກັ້ນການເຄື່ອນຍ້າຍຄົນ, ສັດ, ພືດ, ແມງໄມ້, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ພາຫະນຳເຊື້ອອື່ນ ຊຶ່ງເປັນສາເຫດການເກີດພະຍາດຕິດຕໍ່ ເຂົ້າ-ອອກ ໃນຂອບເຂດໃດໜຶ່ງພາຍໃນບ້ານ;
5. ຕິດຕາມຜູ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ປິ່ນປົວຢູ່ເຮືອນ;
6. ເກັບກຳຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກຂັ້ນເມືອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ;
7. ບັນທຶກ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ພາຍໃນບ້ານກ່ຽວກັບການເກີດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່;
8. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕໍ່ຫ້ອງການສາທາລະນະສຸກຂັ້ນເມືອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 66 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງແຜນ, ຈັດແບ່ງງົບປະມານ, ລົງທຶນ, ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ປົກປັກຮັກສາສະຖານທີ່ບໍລິການ, ວັດຖຸປະກອນ, ຊ່ວຍເຫຼືອ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ພ້ອມທັງຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ມາດຕາ 67 (ບັບປຸງ) ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແມ່ນ ພະນັກງານສາທາລະນະສຸກ ທີ່ປະຈຳຢູ່ດ່ານສາກົນ, ດ່ານທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ດ່ານປະເພນີ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ປະຈຳຢູ່ດ່ານສາກົນ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ຕາມການສະເໜີຂອງກົມຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່. ສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ທີ່ປະຈຳຢູ່ດ່ານທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ດ່ານປະເພນີ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໂດຍເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຕາມການສະເໜີຂອງພະແນກສາທາລະນະສຸກ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
2. ກວດກາ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບໃຫ້ຜູ້ເດີນທາງເຂົ້າ-ອອກປະເທດ;
3. ເຄົາລົບ ກຽດສັກສີ, ສິດທິສ່ວນບຸກຄົນ ຂອງຜູ້ເດີນທາງເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ;
4. ນຳໃຊ້ຫຼັກການການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ເປັນຕົ້ນ ກັກກັນ, ແຍກປ່ຽວ, ສົ່ງຕົວຢ່າງໄປວິໄຈ, ປິ່ນປົວຂັ້ນຕົ້ນຜູ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດຕິດຕໍ່;
5. ເກັບກຳຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ;
6. ເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການດ້ານວິຊາການ ຕາມລະບຽບການ;
7. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ;

8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ມາດຕາ 68 ອົງການກວດກາວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່

ອົງການກວດກາວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 61 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສົມວນຊົນ ແລະ ພົນລະເມືອງ.

ມາດຕາ 69 (ປັບປຸງ) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
3. ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
4. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການ ກ່ຽວກັບວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່;
5. ເນື້ອໃນອື່ນທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 70 (ປັບປຸງ) ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາຕາມແຜນການປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາທີ່ແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາແບບຮີບດ່ວນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VIII

ງົບປະມານ, ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ, ບັດເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ຕາປະທັບ

ມາດຕາ 71 (ໃໝ່) ງົບປະມານ

ງົບປະມານທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໄດ້ມາຈາກ:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ເງິນແຮສຸກເສີນຂອງລັດຖະບານ, ເງິນແຮທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ;
3. ການປະກອບສ່ວນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
5. ລາຍຮັບອື່ນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ງົບປະມານ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 72 ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ ແລະ ບັດເຈົ້າໜ້າທີ່

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີ ເຄື່ອງແບບ, ກາໝາຍ, ບັດສະເພາະ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານ ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ໂດຍແມ່ນກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 73 ຕາປະທັບ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ມີຕາປະທັບຂອງຕົນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່.

ພາກທີ IX

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 74 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການກັນພະຍາດ, ປິ່ນປົວ, ດູແລເບິ່ງແຍງ, ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຕິດເຊື້ອພະຍາດ, ປະກອບສ່ວນດ້ານທຶນຮອນ, ເຫື່ອແຮງ, ສະຕິປັນຍາ ເຂົ້າໃນການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບ ການ.

ສໍາລັບຜູ້ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນເວລາເກີດມີການລະບາດ ຫຼື ເຫດການສຸກເສີນທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ ຈະໄດ້ ຮັບນະໂຍບາຍສະເພາະ ເປັນຕົ້ນ ການຍ້ອງຍໍ, ວັດຖຸປັດໄຈ ແລະ ການດູແລ, ຮັກສາສຸຂະພາບໃນເວລາເຈັບເປັນ ຫຼື ເສຍຊີວິດ.

ມາດຕາ 75 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຈະຖືກສຶກສາອີ.ມຣິ.ມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ X ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 76 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 77 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນທີ 30 ມີນາ 2023 ພາຍຫຼັງປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງ ລັດຖະການເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກັນ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດຕິດຕໍ່ ສະບັບເລກທີ 34/ສພຊ ລົງວັນທີ 9 ພະຈິກ 2017.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສິມພອນ ພິມວິຫານ